

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 7/2010-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 28. apríla 2010 vo veci sťažnosti Strany demokratickej ľavice, Panská 9, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou CLC advokátska kancelária, s. r. o., Panenská 18, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. P. M., vo veci namietanej nezákonnosti volieb predsedu Košického samosprávneho kraja a poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 vo volebnom obvode č. 2 Košice II takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Strany demokratickej ľavice **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. novembra 2009 doručená sťažnosť Strany demokratickej ľavice, Panská 9, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátskou kanceláriou CLC advokátska kancelária, s. r. o., Panenská 18, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta JUDr. P. M., vo veci namietanej nezákonnosti volieb predsedu a poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja (ďalej aj „samosprávny kraj“) konaných 14. novembra 2009 vo volebnom obvode č. 2 Košice II.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka sa na voľbách do orgánov samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 zúčastnila, takže je oprávneným subjektom na podanie sťažnosti pre nezákonnosť označených volieb.

Sťažovateľka svoje tvrdenia o nezákonnosti volieb do samosprávneho kraja zakladá na týchto skutočnostiach:

„1. Dňa 14. 11. 2009 zástupcovia viacerých okrskových volebných komisií č. 12, 14, 15 a 28 Volebného obvodu č. 2 Košice II Košického samosprávneho kraja odovzdali zamestnancovi mestskej časti Košice - Západ, veľké množstvo nepoužitých hlasovacích lístkov a obálok a to v čase určenom na hlasovanie, t. j. ešte pred uzavretím volebných miestností.

Zamestnanec, ktorý prevzal veľké množstvo nepoužitých hlasovacích lístkov a obálok, bol pritom v podriadenom vzťahu k starostovi mestskej časti Košice – Západ, kandidujúcemu vo Volebnom obvode č. 2 Okres Košice II Košického samosprávneho kraja za poslanca zastupiteľstva Krajského samosprávneho kraja.

Predmetná udalosť pritom nepredstavuje len markantné porušenie Zákona o voľbách zo strany členov okrskových volebných komisií. Vzhľadom na všetky okolnosti možno totiž bez ďalšieho konštatovať, že nezákonný únik nepoužitých hlasovacích lístkov a obálok mimo volebné miestnosti v čase určenom na hlasovanie predstavuje v kontexte uvedeného takú závažnú udalosť, ktorá je bez ďalšieho spôsobilá byť kvalifikovaná ako ohrozenie objektivity výsledkov volieb v danom volebnom obvode a vyvoláva dôvodné podozrenie z možnej manipulácie v priebehu volieb a ich výsledkov.

2. Uznesením Volebnej komisie Košického samosprávneho kraja č. 6/2009 bolo konštatované možné porušenie § 35 ods. 1 Volebného zákona v súvislosti s udalosťami špecifikovanými v ods. 1 tohto článku.

3. Už v priebehu hlasovania bolo Ústrednej volebnej komisii doručované neobvykle vysoké množstvo podnetov týkajúcich sa predmetného volebného obvodu, nasvedčujúcich možnému ovplyvňovaniu voličov (prostredníctvom tzv. „kupovania hlasov“), ako aj informácií o tom, že sa mimo volebných miestností nachádza množstvo prázdnych hlasovacích lístkov.

Uznesením ústrednej volebnej komisie č. 47, bolo priamo konštatované porušenie ustanovenia § 35 Volebného zákona v súvislosti so špecifikovanými udalosťami v ods. 1 tohto článku (→príloha č. 6 tohto návrhu).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považujeme za jednoznačne preukázané, že vo Volebnom obvode č. 2 Košice II Košického samosprávneho kraja došlo k porušeniu Volebného zákona.

Porušenie, ktoré bolo konštatované aj Ústrednou volebnou komisiou, spočíva predovšetkým vo vynesení nepoužitých hlasovacích lístkov a obálok mimo volebné miestnosti pred ukončením hlasovania.

Hlasovací lístok je prostriedkom (nástrojom), prostredníctvom ktorého voliči hlasujú za jednotlivých kandidátov zúčastnených vo voľbách (→§ 29 Volebného zákona).

Nekontrolovaná a úmyselná distribúcia značného počtu neoznačených hlasovacích lístkov a obálok mimo volebné miestnosti, ku ktorej preukázateľne v priebehu volieb došlo, predstavuje vzhľadom na významnosť hlasovacieho lístka pri voľbách kandidátov také závažné porušenie zákona, ktoré vytvára dôvodné podozrenie z najrôznejších možných manipulácií priamo súvisiacich s odovzdávaním hlasov vo voľbách.

Závažnosť udalostí predstavujúcich porušenie zákona a zároveň nemožnosť verifikácie a kvantifikácie porušenia zákona vo vzťahu k výsledkom volieb plne odôvodňujú návrh Navrhovateľa na vyhlásenie volieb do orgánov Košického samosprávneho kraja za neplatné.“

Sťažovateľka vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby ústavný súd vydal takýto nález:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyhlasuje za neplatné voľby do orgánov samosprávnych krajov vyhlásené rozhodnutím predsedu Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/2009 Z. z., konané dňa 14. 11. 2009 vo Volebnom obvode č. 2 Košice II Košického samosprávneho kraja a ktorými bol zvolený predseda samosprávneho kraja a poslanci zastupiteľstva samosprávneho kraja.“

Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľka na označenie dôkazov o príčinnej súvislosti medzi opísanými udalosťami a volebným výsledkom uviedla, že v predmetnom prípade došlo k takému porušeniu zákona, ktorého intenzita nie je vzhľadom na všetky okolnosti zanedbateľná. Sťažovateľka ďalej uviedla:

„Ide o také porušenie práv a povinností, ktoré sú nezlučiteľné so základnými princípmi volieb a to najmä zachovanie rovnosti, tajnosti, priamosti a nezávislosti volieb. Strata kontroly príslušnej volebnej komisie nad veľkým množstvom volebných lístkov totiž vytvára priestor pre možnú manipuláciu volieb a to tak v priebehu vykonávania hlasovania voličov ako aj pri vykonávaní sčítania hlasov.

Dôkazom vynesenie značného počtu nepoužitých volebných lístkov a obálok z volebných miestností neoprávnenou osobou je Uznesenie Ústrednej volebnej komisie č. 47.

Jedným z inštitútov priebehu volieb potenciálne dotknutým predmetným porušením zákona je proces sčítania hlasov okrskovou volebnou komisiou.

V predmetnom prípade nebolo vzhľadom na absenciu protokolárneho záznamu o prevzatí volebných nepoužitých hlasovacích lístkov z viacerých volebných miestností možné pri sčítaní hlasov postupovať v súlade s § 35 zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „Volebný zákon“).

V zmysle § 35 Volebného zákona dá predseda okrskovej volebnej komisie zapečatiť nepoužité hlasovacie lístky a obálky s výnimkou nepoužitých hlasovacích lístkov, ktoré predseda určil a označil za prítomnosti členov komisie na sčítanie hlasov. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v Návrhu Navrhovateľa, t. j. vzhľadom na vynesenie značného počtu nepoužitých volebných lístkov a obálok z volebných miestností neoprávnenou osobou, predsedovia okrskových volebných komisií zjavne nemohli zapečatiť všetky nepoužité lístky a obálky, čím došlo k porušeniu Volebného zákona.

Strata kontroly nad neoznačenými volebnými lístkami takisto vyvoláva dôvodné pochybnosti o nezávislosti výkonu hlasovacieho práva voličmi.

... Existuje dôvodná obava, že hlasovacie lístky a obálky vynesené z volebných miestností neoprávnenou osobou, mohli byť vyplňané mimo priestoru na to zákonom určeného a následne mohli byť vnesené do volebných miestností, resp. ich častí určených pre hlasovanie voličov a použité pri hlasovaní. Takýto postup mohol byť využitý rôznymi subjektmi snažiacimi sa o ovplyvňovanie výsledku volieb. Upozornenia na ovplyvňovanie voličov boli pritom obsahom množstva podnetov podaných Ústrednej volebnej komisii v priebehu volieb.

V prípade tak závažného porušenia zákona a ohrozenia nezávislosti volieb, akým je strata kontroly volebnej komisie nad volebnými lístkami a obálkami v priebehu volieb, však podľa názoru Navrhovateľa nie je nevyhnutné dokazovať priamu súvislosť medzi porušením zákona a výsledkom volieb (resp. príčinnú súvislosť medzi konaním určitej osoby a výsledku volieb), ale za účelom zachovania riadneho priebehu volieb je nevyhnutné bez ďalšieho konštatovať neplatnosť volieb v dotknutom volebnom obvode.“

Sťažovateľka uviedla, že trvá na vydaní nálezu uvedeného v pôvodnom návrhu sťažnosti.

V súvisiacej trestnej veci (ČVS: ORP-2675/3-OJP-KE-2009) konal aj poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Košice – Západ. Uznesením ČVS: ORP 4789/ZA-KE-2009 z 15. novembra 2009 sa v tejto veci začalo trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku za prečin marenia prípravy a priebehu volieb a referenda podľa § 351 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona „... preto, že neznámy páchatel' v presne nezistenej dobe dňa 14. 11. 2009 porušil ustanovenia § 35 zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov“.

Následne na základe uznesenia prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II (ďalej len „dozorujúci prokurátor“) sp. zn. Pv 1007/09 z 15. novembra 2009 konal v predmetnej veci vyšetrovateľ Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Košice (ďalej len „vyšetrovateľ“).

Vyšetrovateľ uznesením ČVS: ORP-2675/3-OJP-KE-2009 z 18. decembra 2009 vyšetrowanie v predmetnej veci ukončil a postúpil ju Obvodnému úradu v Košiciach na prerokovanie priestupku, pretože podľa jeho záverov z vykonaného dokazovania vyplynulo, že síce došlo k porušeniu § 35 zákona č. 303/2001 Z. z. o voľbách do orgánov samosprávnych krajov a o doplnení Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbách do samosprávnych krajov“), avšak konaním, ktoré popisali, neboli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu marenia prípravy a priebehu volieb a referenda podľa § 351 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona.

Dozorujúci prokurátor následne uznesením č. k. 1 Pv 1007/09-8 zo 7. januára 2010 uznesenie vyšetrowateľa z 18. decembra 2009 zrušil a trestné stíhanie pre prečin marenia prípravy a priebehu volieb a referenda zastavil, „... pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci“. Dozorujúci prokurátor sa síce stotožnil so závermi vyšetrowateľa, že postupom okrskových volebných komisií bolo porušené ustanovenie § 35 zákona o voľbách do samosprávnych krajov, keď pred skončením hlasovania odovzdávali nepoužité hlasovacie lístky, avšak súčasne konštatoval, že zákon o voľbách do samosprávnych krajov neobsahuje v tomto smere žiadne sankčné ustanovenie.

II.

Podľa čl. 129 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ústavný súd rozhoduje o ústavnosti a zákonnosti volieb ... do orgánov územnej samosprávy ...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podstata argumentácie sťažovateľky, ktorou odôvodňuje nezákonnosť volieb do orgánov Košického samosprávneho kraja, je založená na jej tvrdení o „možnom“ porušení § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov. K tomuto porušeniu malo dôjsť činnosťou zamestnanca mestskej časti Košice – Západ, ktorý v deň konania napádaných volieb v čase určenom na hlasovanie, t. j. ešte pred uzavretím volebných miestností, zozbieral od zástupcov okrskových volebných komisií č. 12, 14, 15 a č. 28 volebného obvodu č. 2 Košice II veľké množstvo nepoužitých hlasovacích lístkov a obálok, čím spôsobil ich nezákonný únik mimo volebných miestností. Podľa sťažovateľky túto závažnú udalosť možno kvalifikovať ako spôsobilú ohroziť objektivitu výsledkov volieb v danom volebnom obvode a ako vyvolávajúcu dôvodné podozrenie z možnej manipulácie priebehu volieb a ich výsledkov.

1. Ústavný súd zistil, že sťažovateľkou označená vec aj v súvislosti s konaním o sťažnosti sťažovateľa MUDr. V. N., ktorú ústavný súd odmietol uznesením č. k. PL. ÚS 5/2010-34 zo 17. marca 2010, sa sčasti týka rovnakej veci (namietaná neústavnosť a nezákonnosť volieb poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 vo volebnom okrsku č. 28 volebného obvodu č. 2 Košice II).

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené. V nadväznosti na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v tejto časti odmietol z dôvodu jej neprípustnosti.

2. Podľa judikatúry ústavného súdu len hrubé, závažné alebo opätovné porušenie zákona upravujúceho prípravu a priebeh volieb môže byť príčinou pre uplatnenie právomoci ústavného súdu podľa § 63 ods. 1 zákona o ústavnom súde, pričom zistené nezákonné konanie musí mať priamy vplyv na dosiahnutý výsledok napádaných volieb. Túto skutočnosť však sťažovateľ musí nielen tvrdiť, ale musí ju aj doložiť exaktnými dôkazmi. Dôkazné bremeno znáša sťažovateľ (napr. PL. ÚS 17/94, PL. ÚS 5/03, PL. ÚS 35/03, PL. ÚS 3/2010).

Vzhľadom na význam volieb v demokratickej spoločnosti a z neho vyplývajúcu prezumpciu ich ústavnosti a zákonnosti je na sťažovateľovi, aby v záujme prijatia jeho sťažnosti ústavným súdom na ďalšie konanie (pri predbežnom prerokovaní) označil také dôkazy, ktoré vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nasvedčujú, že jeho tvrdenia o neústavnosti alebo nezákonnosti volieb sú reálne možné, prípadne aspoň pravdepodobné, a súčasne že sú spôsobilé preukázať také porušenie volebného zákona, ktoré by v konečnom dôsledku odôvodňovalo prijatie záveru o inom výsledku volieb, než aký bol vyhlásený.

Podľa relevantnej časti § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov „po ukončení hlasovania“ predseda okrskovej volebnej komisie dá zapečatiť nepoužité hlasovacie lístky a obálky s výnimkou nepoužitých hlasovacích lístkov, ktoré predseda komisie určil a označil za prítomnosti členov komisie na sčítanie hlasov. Potom dá otvoriť volebnú schránku. ...

Zo sťažovateľkou predložených, ako aj ňou navrhovaných a následne ústavným súdom získaných dôkazov (uznesenie vyšetrovateľa, uznesenie dozorujúceho prokurátora, zápisnica vyšetrovateľa o výsluchu svedka) ústavný súd dospel k záveru, že v deň konania napadnutých volieb do samosprávneho kraja (14. novembra 2009) skutočne došlo k porušeniu § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávnych krajov tým, že okrskové volebné komisie č. 12, 14, 15 a 28 ešte pred skončením volieb odovzdali zamestnancovi

Miestneho úradu mestskej časti Košice - Západ nepoužité hlasovacie lístky a obálky, aj keď podľa zákona o voľbách do samosprávnych krajov sa tak malo stať až „po ukončení hlasovania“. Uvedený záver potvrdzujú aj zistenia vyšetrovateľa, ktorý v rámci vyšetrovania vypočul okrem iného predsedu obvodnej volebnej komisie a členov Ústrednej volebnej komisie, ktorých písomné, avšak nepodpísané vyhlásenie (uznesenie č. 47) bolo prílohou sťažnosti sťažovateľky, ktorá ho označila za „*dôkaz vynesenia značného počtu nepoužitých volebných lístkov a obálok z volebných miestností neoprávnenou osobou*“.

Ústavný súd už v minulosti vyslovil vo volebných veciach právny názor (napr. PL. ÚS 27/99), že nie každé porušenie zákona o voľbách (v uvedenom prípade zákona č. 346/1990 Zb. o voľbách do orgánov samosprávy obcí v znení neskorších predpisov) je v príčinnej súvislosti s následkom, ktorým je výsledok volieb, ktorý sťažovateľ považuje za skreslený. V konaní o volebnej sťažnosti sa musí táto príčinná súvislosť preukázať pomocou dostupných dôkazov. Ústavný súd ju môže konštatovať iba v situácii, že výsledok volieb vylučuje pravdepodobnosť iného výsledku pri zachovaní, resp. rešpektovaní konkrétneho porušeného ustanovenia volebného zákona. Inými slovami, neexistenciu príčinnej súvislosti medzi porušením ktoréhokoľvek ustanovenia volebného zákona a vyhláseným výsledkom napadnutých volieb môže ústavný súd konštatovať iba v prípade, ak by výsledok napadnutých volieb bol totožný ako ten, ktorý bol vyhlásený v prípade, že by k porušeniu konkrétneho ustanovenia volebného zákona nedošlo.

V danom prípade sťažovateľka založila svoj záver o tom, že určitá skutočnosť bola dostatočne preukázaná (podľa nej súčasne ide o záver o existencii príčinnej súvislosti medzi tvrdným porušením § 35 ods. 1 zákona o voľbách do samosprávneho kraja) iba na svojom hypotetickom tvrdení, že nepoužité hlasovacie lístky a obálky, ktoré označené okrskové komisie nezákonne odovzdali pred skončením hlasovania, „*vyvolávajú dôvodné podozrenie, že...*“, ... *mohli byť vyplnené, ... následne mohli byť vnesené do volebných miestností... a použité pri hlasovaní*“, že taký postup „*mohol byť využitý rôznymi subjektmi snažiacimi sa o ovplyvňovanie výsledku volieb*“.

Na podporu, resp. preukázanie svojich uvedených tvrdení však sťažovateľka v sťažnosti nenavrhol ani nepredložila žiadne dôkazy (napr. nenavrhol žiadnych svedkov, ktorí by hodnoverne dosvedčili, že hlasovacie lístky boli skutočne zneužitú sťažovateľkou v sťažnosti predpokladaným spôsobom, a to v takom počte prípadov, ktorý by mohol reálne ovplyvniť vyhlásený výsledok volieb; nenavrhol ani svedkov, ktorým by boli prípadne tieto hlasovacie lístky rozdávané a pod.) a navyše sťažovateľka zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom na výzvu ústavného súdu, aby odstránila uvedený nedostatok sťažnosti, oznámila, že *„v prípade takého závažného porušenia zákona a ohrozenia nezávislosti volieb, akým je strata kontroly volebnej komisie nad volebnými lístkami a obálkami v priebehu volieb, však podľa názoru Navrhovateľa nie je nevyhnutné dokazovať priamu súvislosť medzi porušením zákona a výsledkom volieb (resp. príčinnú súvislosť medzi konaním určitej osoby a výsledku volieb)“*.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že je predovšetkým vecou sťažovateľky (zastúpenej kvalifikovaným právnym zástupcom), aby v konaní pred ústavným súdom tvrdila, resp. ozrejmila alebo sformulovala a následne predloženými alebo navrhnutými dôkazmi aj preukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom v priebehu volieb a výsledkom napadnutých volieb.

V danom prípade, ako to vyplýva z už uvedeného, sťažovateľka túto svoju povinnosť (dôkazné bremeno) neunesla a svoje tvrdenia zakladá iba na hypotetických tvrdeniach. Ani z uznesenia vyšetrovateľa, s ktorým sa ústavný súd oboznámil v súvisiacej veci, nevyplýva, že vyšetrovaním bolo zistené zneužitie hlasovacích lístkov a obálok predčasne odovzdaných označenými okrskovými volebnými komisiami.

V uvedených súvislostiach ústavný súd dodáva, že funkciu ústavného súdu v rámci preskúmavania ústavnosti a zákonnosti volieb nemožno vykladať tak extenzívne, že by jeho činnosť v konečnom dôsledku mala dopĺňať alebo dokonca nahrádzať činnosť na to povolaných volebných orgánov alebo iných orgánov v tom zmysle, že ústavný súd bude rekonštruovať celý volebný proces iba na základe špekulatívne formulovaných domnienok, resp. námietok.

Názor volebnej teórie a praxe, ktorý sa uplatňoval predovšetkým v priebehu 19. storočia a podľa ktorého každá nezákonnosť má za následok neplatnosť volieb, pokiaľ sa nepreukáže opak, treba považovať za prekonaný. V rámci konania o volebných sťažnostiach (agendy volebného súdnictva aj vo vzťahu ku konaniam ústavnému súdu o týchto veciach) sa neuplatňuje teória tzv. „absolútnych väd“ volebného procesu, t. j. takých porušení volebného zákona, ktoré by mali za následok automatické zrušenie volieb (volieb kandidáta alebo výsledku hlasovania). Vzhľadom na túto skutočnosť treba považovať všetky možné pochybenia a vady volebného procesu za relatívne a zvažovať, resp. zohľadňovať ich význam podľa ich vplyvu na výsledok volieb do zastupiteľského orgánu alebo na výsledok voľby konkrétneho kandidáta. Overovanie volieb je založené na predpoklade objektívnej súvislosti medzi volebnou vadou a zložením zastupiteľského zboru alebo minimálne takej možnej príčinnej súvislosti (princíp potenciálnej kauzality).

So zreteľom na uvedené ústavný súd uzavrel, že sťažovateľka dostatočným spôsobom neoznačila a ani nepredložila kvalifikované dôkazy spôsobilé preukázať skutočnosť, ktoré by mohli mať priamy vplyv na vyhlásený výsledok volieb predsedu a poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 vo volebnom obvode č. 2 Košice II, a to napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľku zastúpenú kvalifikovaným právnym zástupcom upozornil na tento nedostatok sťažnosti.

Uvedené závery boli podkladom na rozhodnutie ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní v časti týkajúcej sa neústavnosti a nezákonnosti volieb predsedu Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 vo volebnom obvode č. 2 Košice II a v časti týkajúcej sa neústavnosti a nezákonnosti volieb poslancov zastupiteľstva Košického samosprávneho kraja konaných 14. novembra 2009 vo volebných okrskoch č. 12, 14 a č. 15 volebného obvodu č. 2 Košice II odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľky ako celok.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde k uzneseniu sa pripája odlišné stanovisko sudcov Marianny Mochnáčovej a Lajosa Mészarosa a k dôvodom rozhodnutia odlišné stanovisko sudcov Rudolfa Tkáčika a Milana Ľalíka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28 . apríla 2010